

SENDİKACIYA 1 MİLYONLUK ARABA

Aydınlık Gazetesi, 20 Ekim 2018

Yıldırım Koç

Hacer Boyacıoğlu'nun Şeker-İş Sendikası Genel Başkanı İsa Gök'e alınan 970 bin liralık arabaya ilişkin haberi, Hürriyet'in 11 Ekim 2018 günlü sayısında ilk sayfada geniş bir biçimde yer aldı. Bu haber sosyal medyada da epey yankı buldu. Hacer Boyacıoğlu yine güzel bir gazetecilik örneği verdi.

TÜRK-İŞ Genel Başkanı Ergün Atalay, bu olaya şöyle tepki gösterdi: "Böyle bir kriz döneminde ve şeker fabrikası özelleştirmeleri yeni tamamlanmışken, yapılan hiç sık olmadı." (Hürriyet,12.10.2018)

Sendikacılara güvenin hızlı bir biçimde yıpranmasında bu tür harcamaların büyük rolü var. Günümüzün işçisi 50 yıl öncenin işçisi değil. Herkesin elinde akıllı telefon var. Herkes, sosyal medya üzerinden bilgileniyor. Özellikle bu tür haberler hızla yayılıyor. Sendikacılığa en büyük zararı veren iki etmen say, deseniz, öncelikle işverenlerin olumsuz tavrını söylerim; ardından da bazı sendikacıların astronomik ücretlerini, yolluklarını, sendikalardaki israfı ve sayıları çok az da olsa, bazı sendikacıların hırsızlık ve yolsuzluklarını.

Şeker-İş Sendikası şeker fabrikalarının özelleştirilmesi sürecinde hiçbir ciddi kitlesel eylem yapmadı. Bir de bu bir milyon liralık araba, tüy dikti.

"ESKİDİ" DENİLEN ARABALAR KİMLERE SATILACAK?

Bazı sendikalarda yeni arabaları izleyen kötü bir süreç yaşanır.

Sendikacıların arabaları yenilenir, eski arabalar bazı sendikacılara veya onların yakınlarına satılır. Acaba Şeker-İş Sendikası'nda yenileri geldiği için elden çıkarılacak arabalar kimlere satılacak?

YOL-İŞ Sendikası'ndan çok kötü bir örnek vereyim.

Nuhi Çelebi uzun yıllar Türkiye Yol-İş Sendikası Genel Merkezi'nde yöneticilik yaptı. Son görevi, mali işlerden sorumlu genel başkan yardımcılığıydı.

Nuhi Çelebi, Yol-İş'in 6-7 Eylül 2008 günleri yapılan olağanüstü genel kurulunda kürsüye çıktı. Yaptığı konuşma, görevi kötüye kullanmanın, benim bildiğim kadarıyla, en açık bir biçimde itirafıdır.

Nuhi Çelebi, aşağıda, elimdeki görüntülü kayıttan aynen aktaracağım konuşmasında, genel merkez yöneticilerinin araçların gerçek değerlerini bile bile nasıl yarı fiyata sattıklarını ve satın aldıklarını pervasızca anlatıyor:

"İstanbul'da 2003 yılında yaptığımız başkanlar kurulunda maaşlar geldi, şu geldi, sendikalar örnek gösterildi, bilmem ne.

"Arkasından ne geldi biliyor musunuz, arkadaşlar? O yüzden birkaç şubemiz olağanüstü genel kurula gitti.

"Passat arabaları şube başkanlarına verilsin. Genel merkezdeki Mazdalar merkez yöneticilerine verilsin. Kaça verilsin? Beş milyardan kapı açıldı, onbeş milyarda kapandı.

"Arabaların değeri ne kadardı, bir sorar mısınız

"Hüseyin Balaban kaçta sattın arabayı? Ankara'da 31 milyar 500'e sattı.

"Başka bir arkadaşım, Erzurum'un genel sekreteri Celal, bir şube başkanımızdan 32 milyara aldı o arabayı. 15'e aldı, 32'ye sattı

"Biz 30'a aldık, 60'a sattık...

BAYRAM MERAL'E YAPILAN KIYAK

"Bayram Meral seçildi gitti. Arabalar alınacak, kafalarda var herhalde.

"Bayram Meral giderken, 2003 yılında, 320 Mercedes altında sıfır.

"Bayram Meral'le sözleşme yapıldı, edildi, bizim imzaları gösterdi arkadaşlar. Hepimizin imzası var kararda; Bayram Bey'in oğlunun işe alınması ile ilgili.

“Kabul ediyorum. Bayram bey alınacaktı, bu yasaya uygun dediler, uydurduk, dört beş yıl herşey, arabanın benzin paraları, telefonlar veriliyor, Bayram Bey’in kullandığı telefon bizim telefonumuz...”

“Ne yapalım, yük oluyor, satalım. Neyi satalım. kaçaya verelim?”

“Vallahi, Bayram beye bakarsan, bedavaya verin diyor bana. 120 milyar, 130-140 milyar değeri var arabanın. 2003. 2005’te satıyoruz, iki yıllık araba. 320. 60 milyara sattık ve oğluna ödediğimiz maaşlardan da taksitle aldık. Bunlar Yönetim kurulu kararında var, getirdim.”